

## U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Marie Žiškova, o návrhu Krajského soudu v Praze (senát 44 Ca) na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním, **Okresním soudem v Kladně a Krajským soudem v Praze (senát 28 Co)** za další účasti: **1) Ing. F. N.**, zastoupený Mgr. Gabrielem Šípem, advokátem v Kladně, Žižkova 463, **2) Česká republika - Finanční úřad ve Slaném**, se sídlem Pod Horou 332, Slaný, o žalobě vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 1/2007 (po vrácení Nejvyšším správním soudem vedeno pod sp. zn. 44 Ca 44/2008), o náhradu škody,

### t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci žaloby vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 1/2007 (po vrácení Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 44 Ca 44/2008), o náhradu škody, **je** soud v občanském soudním řízení.
- II. Usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 18. 4. 2006, čj. 9 C 226/2003 - 34, a usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2006, čj. 28 Co 341/2006 - 40, **se** v tomto rozsahu **z r u š u j í**.

### O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 12. 5. 2008 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Krajský soud v Praze (senát 44 Ca) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Okresním soudem v Kladně a Krajským soudem v Praze (senát 28 Co) ve věci žaloby vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 1/2007, týkající se náhrady škody.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Finanční úřad ve Slaném vydal dne 29. 3. 1999 dodatečný platební výměr, čj. 17043/99/031920/1121, kterým účastníkovi 1) vyměřil daň z přidané hodnoty za leden 1999. Proti tomuto rozhodnutí se účastník 1) odvolal k Finančnímu ředitelství v Praze, které rozhodnutím dne 14. 9. 1999, čj. 2924/130/99, odvolání zamítlo.

Proti rozhodnutí správce daně brojil účastník 1) žalobou u Okresního soudu v Kladně. Žalobu označil účastník 1) jako „Žaloba proti nesprávnému stanovení daně Finančním úřadem ve Slaném a o náhradu škody, která žalobci v souladu se zákonem č. 82/1998 Sb. tímto postupem vznikla.“ Okresní soud usnesením ze dne 18. 4. 2006, čj. 9 C 223/2003 - 34, řízení o žalobě podle § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil s tím, že se jedná o žalobu směřující proti rozhodnutí správce daně při vyměření daňové povinnosti, proto není okresní soud k jejímu vyřízení příslušný. Okresní soud poučil účastníka 1) o tom, že se s žalobou může obrátit na soud ve správním soudnictví.

Účastník 1) napadl usnesení okresního soudu odvoláním ke Krajskému soudu v Praze (senát 28 Co). Ten usnesení soudu prvního stupně shledal věcně správným a rozhodnutím ze dne 31. 5. 2006, čj. 28 Co 341/2006 - 40, jej potvrdil.

Účastník 1) následně v souladu s poučením okresního soudu podal žalobu u Krajského soudu v Praze, jako soudu ve správním soudnictví. Krajský soud usnesením ze dne 28. 11. 2006, čj. 44 Ca 175/2006 - 44, vyloučil řízení o žalobě na náhradu škody dle zákona č. 82/1998 Sb. k samostatnému projednání a následně žalobu o náhradu škody usnesením ze dne 4. 1. 2007, čj. 44 Ca 1/2007 - 14, odmítl. Dle jeho názoru je k projednání žaloby o náhradu škody příslušný obecný soud.

Proti výše uvedenému rozhodnutí krajského soudu brojil účastník 1) kasační stížností k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle něj neměl krajský soud postupovat dle § 46 odst. 2 s. ř. s., tedy odmítnout žalobu pro věcnou nepříslušnost. Žalobu ve stejné věci již jednou odmítl okresní soud s tím, že není příslušný, a poučil účastníka 1) o tom, že má podat žalobu ke správnímu soudu. Proto podle účastníka 1) měl krajský soud postupovat podle § 46 odst. 3 s. ř. s. Jeho povinností bylo navrhnout senátu, zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., aby rozhodl kompetenční spor o věcnou příslušnost. S tímto názorem se ztotožnil Nejvyšší správní soud, který rozsudkem ze dne 28. 2. 2008, čj. 9 Afs 69/2007 - 64, usnesení krajského soudu zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení.

Krajský soud v Praze, vázaný právním názorem Nejvyššího správního soudu, vysloveným ve výše uvedeném rozsudku, proto podal dne 7. 5. 2008 návrh na rozhodnutí kompetenčního sporu ohledně věcné příslušnosti k vydání rozhodnutí o žalobě o náhradu škody.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi obecným soudem a soudem ve správním soudnictví se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Ve výše uvedené věci se jedná o negativní kompetenční konflikt mezi soudy obecnými a správním soudem.

Sporná je přitom otázka, který z těchto soudů má projednat a rozhodnout o žalobě o náhradě škody vzniklé z titulu nezákonného rozhodnutí podle zákona č. 82/1998 Sb. Obdobnou věcí se zvláštní senát dosud nezabýval, řešil ji však již Nejvyšší správní soud, a to v usnesení ze dne 11. 5. 2005, čj. Na 12/2005 - 8, zveřejněném pod č. 671/2005 Sb. NSS. S jeho názory se zvláštní senát zcela ztotožňuje.

Nejvyšší správní soud v uvedeném rozhodnutí konstatoval, že o nároku na náhradu škody způsobené při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., rozhodují soudy v občanském soudním řízení.

Argumentoval především tím, že zákon č. 82/1998 Sb. je součástí soukromého práva a právní vztahy, které vzniknou na jeho základě, se subsidiárně řídí občanským zákoníkem. Proto odpovědnostní vztahy, které podléhají regulaci tohoto zákona, jsou vztahy soukromoprávními. Tento závěr plyne jak z teorie občanského práva, tak i z praktické aplikace zákona.

Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních vztahů, rozhodují soudy v občanském soudním řízení. Tak tomu není, pokud je podle zákona projednávají a rozhodují o nich jiné orgány. Tato zákonná výjimka se na souzenou věc nevztahuje, věc proto spadá do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení.

Dle § 14 zákona č. 82/1998 Sb. se nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím uplatňuje u orgánu uvedeného v § 6 tohoto zákona, kterým bylo v daném případě Ministerstvo financí. Tento úřad sice o nároku *de facto* rozhoduje, avšak formálně ani materiálně se nejedná o rozhodnutí správního orgánu vydané v oblasti veřejné správy, kterým by bylo zasahováno do veřejného subjektivního práva žalobce [§ 2, § 4 odst. 1 písm. a), § 65 s. ř. s.]. Naopak jde *de iure* o uznání (akceptaci) či odmítnutí nároku protistrany v občanskoprávním vztahu.

Na okraj lze poznamenat, že v posuzované věci žalobce nepostupoval v souladu se zákonem č. 82/1998 Sb., protože neuplatnil svůj nárok u orgánu dle § 6 tohoto zákona, tedy u Ministerstva financí. Tento fakt ale nemění nic na tom, že předmětem žaloby je nárok na náhradu škody dle tohoto zákona, tedy občanskoprávní odpovědnostní vztah. K projednání této otázky je proto příslušný soud v občanském soudním řízení.

Zvláštní senát zruší v souladu s § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát v tomto rozsahu zrušil usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 18. 4. 2006, čj. 9 C 226/2003 - 34, a usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2006, čj. 28 Co 341/2006 - 40, která výroku, jímž byla kompetence určena, odporují.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Kladně pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

**P o u č e n í:** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2008

JUDr. Karel Podolka  
předseda zvláštního senátu